

Můj milý Giovanni,

omlouvám se, můj dopis má zpoždění 647 roků, ale jak oba dobře víme: raději pozdě než nikdy. Musím Ti tedy napsat, že jsi mi zase udělal radost. Jasně - poprvé jsi mi v duši trochu způsobil zmatek, když jsem si Tvé povídky četl v nějakých svých čtrnácti letech... to jsem si pořád říkal, že teda... to snad ani není možné... a tohle bych chtěl také zažít. O pár let jsem Tě potkal, když jsem šel na návštěvu k feldkurátovi Katzovi, který měl Tvou knihu místo breviáře pěkně na nočním stolku. Nu - na takové kázání před klienty vojenské věznice se holt jeden musí pečlivě připravit. Čas plynul a tu a tam jsem Tě zahlédl i jindy. Věřil bys, že i takový markýz de Sade se Tebou inspiroval a kompozici svých povídek od Tebe dost okoukl?

Uplynulo tedy hodně let, ale pořád to vypadá nadějně - pořád je šance, že Tě potkám a poptám se, jak se vede postavám Tvých příběhů. Co asi dělá Peronella, stále se naklání přes okraj sudu, aby zkontrolovala manžela, zatímco...?

Nuž milý Giovanni, snad Tě potěší i novinka, že Tvou knihu vzala do rukou tlupa teenagerů - Ty bys asi svou libozvučnou italštinou řekl „adolescenti“ - a pokusila se ji vědecky analyzovat. Budu upřímný, doufám, že vědecké poznání jim nezabránilo si povšimnout, že Tě bavily asi podobné věci, které zkoumají i sami na sobě.

No - kvůli čemu jinému bys to psal, že... můj drahý renesanční umělece?

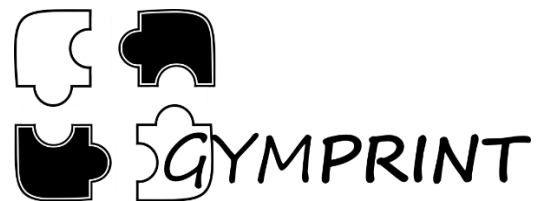
S úctou

Tvůj čtenář a obdivovatel

Zaky

Grafická úprava a tisk

GymPrint Louny, ©2021-2022

...ach, ty
Boccaccio...
...z prváku

projekt 1A4 - kniha šestá

Vít - Den sedmý, příběh pátý

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -zasazení výňatku do kontextu díla: Den sedmý, příběh 5. -téma: žárlivec hlídající svoji ženu -motiv: žárlivec, Filoppo, kněz -časoprostor: před vánočními svátky -kompoziční výstavba: rámcová kompozice, členěno do odstavců, na 3 místech -literární druh, žánr, forma: epika, povídka, proza
	II. ČÁST -vypravěč/lyrický subjekt: er-forma, vševědoucí, mluví i postavy -postava: žárlivec: žárlivý manžel, který donutil ženu svou žárlivostí k nevěře manželka: zoufalá žena, která nemohla vydržet přehnané žárlení manžela -vyprávěcí způsoby: vypravovací -typy promluv: nepřímá řeč, označená přímá řeč postav -veršová výstavba: není
	III. ČÁST -jazykové prostředky a jejich funkce ve výňatku: spisovná i knižní čeština -tropy a figury a jejich funkce ve výňatku: přirovnání (jako se vodí za rohy beran na porážku)
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-kontext autorovy tvorby: Italský renesanční básník, prozaik a novelista díla: Milostná vidina, Život Dantův, Fiesolské nymfy -literárně/ obecně kulturní kontext: 14. století, Dante Alighieri(Božská komedie), Francesco Petarca (Canzoniere)

BÁRA - DEN PÁTÝ, PŘÍBĚH ŠESTÝ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -Zasazení textu do výňatku = Den pátý, příběh šestý -Téma a motivy = téma = zamilování do nesprávné osoby, upálení, manželství, motiv = Horoucí láska -časoprostor = ostrov Ischia, zahrada Cuba, náměstí Palermo (9 hodina ranní), 14. století -Kompoziční výstavba = chronologie, více míst, členěno do odstavců -Literární druh, žánr a forma = epika, próza, povídka, (román)
	II. ČÁST -Vypravěč = er - forma, zde vševědoucí -Postava = dívka Restituta – krásná, dcera šlechtice, veselá, mladá, láskyplná, odvážná -Vyprávěcí způsoby = vyprávění -Typy promluv = pásmo vypravěče, málo přímé řeči, občasná nepřímá řeč -Veršová výstavba = x
	III. ČÁST -Jazykové prostředky a jejich funkce ve výňatku = spisovná až knižní čeština, přechodníky, archaismy, satira, erotické motivy, k navození historické atmosféry, hodí se to k tomuto typu textu -Tropy a figury a jejich funkce ve výňatku = metafora (horoucí láska), personifikace (ostrov leží), inverze (Giannimu však záleželo na tom více než všem ostatním..), perifráze (Vaše Výsost), eufemismus (usmrtit, zesnout), umí situaci pojmenovat tak, jak jsme zvyklí, zaujmout nás
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-Kontext autorovy tvorby = spisovatel, novelista, básník, zakladatel italské prózy, překladatel, polovina 14. století, renesance, zralý spisovatel, Elegia di Madonna Fiammetta, Il Filoco, Rime, Teseida -Literární / obecně kulturní kontext = Francesco Petrarca – dobrý přítel, Hynek z Poděbrad – přeložil některé novely, Niccolo Machiavelli

TEREZA B. - DEN DEVÁTÝ, PŘÍBĚH SEDMÝ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -téma – sen o ženě napadené vlkem, který se vyplnil -motivy – sen, noc, vlk, les, venkov -časoprostor – v noci, kdy se mu zdál sen a poté následující den -kompozice – chronologie, dvě místa (na venkově na statku a v lese) -druh, žánr a forma – epika, novela, próza
	II. ČÁST -vypravěč – er-forma (Pampinea) -postava – Markéta – manželka Talana, nevděčná, podezíravá, vzhledově krásná, vrtošivá, vrtohlavá, nepříjemná, nevěřící -vypr. zp. – vypravovací -typy promluv – řeč vypravěče
	III. ČÁST -jazykové prostředky a jejich funkce – spisovná, knižní čeština, hodí se pro tento text -přirovnání (jako malé jehňátko), metonymie (dát na radu) -lit. historický kontext – renesanční dílo 14.st. -kontext autorovy tvorby – Giovanni Boccaccio, italský renesanční básník a novelista -Dante alighieri (Božská komedie), Francesco Petrarca (Zpěvník)
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	

FILIP - DEN PRVNÍ, PŘÍBĚH ČTVRTÝ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -zasazení výňatku do kontextu díla: Dekameron Den první, příběh čtvrtý -téma: Jeden mnich upadne do hříchu, za který zasluhuje nejtěžší trest, ale unikne mu, neboť vtipně vytkne svému opatovi totéž provinění. -motiv: tužba po ženě -časoprostor: prostor: klášter v Lunigianě, nedaleko od Florencie -čas: dříve -kompoziční výstavba: rámcová, členění do odstavců, příběh se odehrává na jednom místě. -literární druh a žánr: epika a novela
	II. ČÁST -vypravěč / lyrický subjekt: vypravěč, er-forma -postava: mnich: mladý, živý, chytrý, neopatrný, vtipný, opat: starší -vyprávěcí způsoby: přímá řeč -typy promluv: pásmo vypravěče -veršová výstavba: není
	III. ČÁST -jazykové prostředky a jejich funkce ve výňatku: spisovná i knižní čeština -tropy a figury a jejich funkce ve výňatku: metafora: Dívka nebyla ani ze železa, ani z diamantu
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-kontext autorovy tvorby: Italská renesanční tvorba, novely a prózy, vrcholné dílo -literární / obecně kulturní kontext: 14. století: Dante Alighieri - Božská komedie, Francesco Petrarca - Secretum, Francois Villon - Závěť

NIKOLA - DEN DESÁTÝ, PŘÍBĚH DRUHÝ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -zařazení výňatku do kontextu díla=Den 10., příběh 2. -téma=důmyslná léčba žaludku, motivy=hrad, krádež, léčba, křesťanství -časoprostor=čas nelze přesně určit, část příběhu – Ghinův hrad -kompoziční výstavba=chronologicky, děj na dvou místech, členěno do odstavců -literární druh, žánr a forma=epika, novela, próza
	II. ČÁST -vypravěč=er – forma -postava=Ghino di Tacco, loupežník, léčitel, vychytralý, moudrý, šlechetný, přizpůsobivý -vyprávěcí způsoby=vyprávěcí -typy promluv=označená přímá řeč, promluva vypravěče
	III. ČÁST -jazykové prostředky a jejich funkce =staročeština -tropy a figury a jejich funkce =metafora (rozestřel své sítě)
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-literárněhistorický kontext=Itálie, období renesance (14. století), humanismus -kontext autorovy tvorby=básník a novelista, Milostná vidina, Život Dantův, O rodokmenech pohanských bohů -Francesco Petrarca (O slavných mužích, Paměťhodné příběhy), Geoffrey Chaucer (Canterburské povídky)

ŠÁRKA - DEN ŠESTÝ, PŘÍBĚH DEVÁTÝ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -motiv a téma: touha po moci, hloupost, moudrost, popularita, společenský rozdíl -časoprostor: Itálie, čas neznámí -kompozice textu: chronologická -druh: epika -žánr: povídka -forma: próza
	II. ČÁST -vypravěč: er-forma, vševědoucí -postavy: pan Guido Cavalcanti di Cavalcant, pan Betto Brunellescho, San Giovanni -vyprávěcí způsob: vypravovací -typy promluv: přímá řeč -jazyk: spisovný -veršová výstavba: není (literární druh není lyrika)
	III. ČÁST -jazykové prostředky a jejich funkce ve výňatku: Archaismy (přírodozpytec), spřežky (dbajíce, apod...), obraznost („Pánové, ve svém domě můžete ke mně mluvit, co vám libo.“) tropy a figury a jejich funkce ve výňatku:
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	

MARKÉTA - DEN ŠESTÝ, PŘÍBĚH DRUHÝ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -zasazení výňatku do kontextu díla=jedna z novel Dekameronu, den šestý příběh druhý -téma=příběh o Cistiho důvtip, motivy=víno, přání, nádoba, důvtip -časoprostor=Florence, 14. století, 6. den 2. příběh -kompoziční výstavba=jeden nadpis, jedna novela, počet odstavců, oznamovací, tázací -literární druh a žánr=epika, novela
	II. ČÁST -vypravěč=Pampinea-jedna z deseti vypravěčů, er-forma, vypráví o postavách -postava=Cisti-nadaný pekař s vešší širokým důvtipem, pan Geri Spin-šlechtic, který se stará o vyslanec, sluha -vyprávěcí způsoby=vyprávěcí -typy promluv=dialog, přímá řeč, promluva vypravěče -veršová výstavba=není
	III. ČÁST -jazykové prostředky a jejich funkce =archaické slovesné tvary, vlastní jména, hovorový spisovný jazyk -tropy a jejich funkce =přirovnání (zase tak jako prve), hyperbola (že by se byly sbíhaly sliny i mrtvému), figury a jejich funkce =elipsa (ale nemohu vám sdělit jak (dobře), inverze (naplnit týmž vínem soudek)
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-literárně historický kontext=italská renesanční novela, bohatí měšťané se stávali novou vrstvou, mor ve Florencii roku 1348, Francesco Petrarca (Zpěvník) -kontext autorovy tvorby=Ital, renesance, básník, novelista, zakladatel italské umělecké prózy, diplomat, překladatel, životopisec a povídkář Život Dantův, Teseida, Milostná vidina

JÁCHYM - DEN DRUHÝ, PŘÍBĚH PÁTÝ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -zasazení textu do výňatku = Den druhý, příběh pátý -téma: tři neštěstí za jedinou noc, ale dobrý konec -motiv: podraz, lež, rubín, tři neštěstí, -časoprostor = pondělí, město Neapol v Itálii -kompoziční výstavba = psáno chronologicky, členěno do odstavců, odehrává se na 2. místech -literární druh a žánr a forma = epika, novela, próza
	II. ČÁST -vypravěč = er-forma, zde vševědoucí -postava = Andreuccia di Pietro: koňský handlíř, mladý, nezkušený, samolibí, naivní -vyprávěcí způsoby = vypravovací způsob -typy promluv = přímá řeč, nepřímá řeč, neoznačená přímá řeč -veršovaná výstavba = není
	III. ČÁST - jazykové prostředky a jejich funkce = spisovná knižní čeština, k vytvoření historické atmosféry, pasuje k tomuto textu -tropy a figury a jejich funkce = přirovnání (jako by je pronásledovalo sto tisíc čertů), metafora (nakousnuté slovo), inverze (zůstalo o kus dál stát), perifráze (kdyby vám to nebylo proti srsti), personifikace (lůžko stálo), aby zaujaly pozornost čtenáře.
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-kontext autorovy tvorby = povídkář, básník, diplomat, překladatel, spisovatel, narození- 1313 Itálie, úmrtí- 1375 Itálie, považován za zakladatele italské umělecké prózy, renesance, -další díla – Elegia di Madonna, Fiammetta, Rime -obecně kulturní kontext = 12. století, ve Florencii vypukl mor, - Francesco Petrarca – dobrý přítel

ANDREA – DEN SEDMÝ, PŘÍBĚH ČTVRTÝ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -Zasazení výňatku do kontextu díla – Dekameron – den 7., příběh čtvrtý Téma – Žárlivost v lásce, motivy – alkohol, nevěra, láska Časoprostor – domov, studna (přelom 14. století, Itálie – Florencie-z úryvku nelze určit) Kompozice – začátek shrnutí děje, poté chronologický Literární druh, žánr, forma – epika, novela, próza
	II. ČÁST -Vypravěč – er – forma -Postava – Tofano – žárlivý, měl rád alkohol, hloupý, boháč -Vyprávěcí způsoby – vypravovací -Typy promluv – přímá řeč, řeč vypravěče, nepřímá řeč
	III. ČÁST -Jazykové prostředky a jejich funkce – spisovná knižní, archaismy (jala, slula monna...), archaismy – odpovídají té době Personifikace (Ó láske, jaké a jak jsou velké tvé síly...), oxymoron (hloupý výr), ironie (Jestliže chcete ředit víno vodou, nedělejte to v noci), přirovnání (jako zmlácený)
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-Kontext autorovy tvorby – italský renesanční básník a novelista, zakladatel italské umělecké prózy, Fiessolské nymfy, Život Dantův, O příbězích slavných mužů -Literárně historický kontext – humanismus a renesance, 14. století – 17.století, rozvoj člověka -Francesco Petrarca – „Sonety Lauře“, Dante Alighieri – „Božská komedie“

LUCIE Š. – DEN ČTVRTÝ, PŘÍBĚH SEDMÝ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -Téma a motivy = láska, smrt, obvinění, jedovatá šalvěj -Časoprostor = v neděli po obědě, na zahradě -Kompoziční výstavba = chronologie -Literární druh a žánr = epika; próza, novela
	II. ČÁST -Vypravěč = er-forma, zde vševědoucí -Postava Simona = impulzivní, emotivní, hluboce zamilovaná, strach z trestu -Vyprávěcí způsoby = vypravování -Typy promluv = pásmo vypravěče, označená přímá řeč
	III. ČÁST -Jazykové prostředky a jejich funkce = knižní čeština (hodí se k tomuto dílu) -Tropy a figury = metafora (byla téměř bez sebe), personifikace (šťastné duše), přirovnání (vzala náhle stejný konec jako předtím Pasquino)
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-Kontext autorovy tvorby = básník, novelista, 1. – 2. polovina 14. století, díla = Dekameron, Rime, Teseida, Milostná vidina, Život Dantův -Literární / obecně kulturní kontext = jiní autoři z tohoto období = Dante Alighieri (Božská komedie), Francesco Petrarca (O slavných mužích)

TEREZA F. - DEN ŠESTÝ, PŘÍBĚH ČTVRTÝ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -téma = večere v Benátkách -motivy = kuchař, občan Currado, jeřáb, stehno, dívka Brunetta, řeka -časoprostor = večer, v restauraci, další den ráno, u řeky -kompoziční výstavba = chronologická, tři místa (kuchyně, restaurace, řeka) -literární druh, žánr a forma = epika, novela, próza
	II. ČÁST -vypravěč = er-forma, vševědoucí -postava = Currado Gianfiglianzi – občan, urozený, štedrý, záliba ve psech a ptácích -vyprávěcí způsoby = vypravovací -typy promluv = přímá řeč, pásmo vypravěče -veršová výstavba = nevyskytuje se
	III. ČÁST -jazykové prostředky a jejich funkce = knižní spisovná čeština s archaismy, stará spisovná čeština -tropy a figury a jejich funkce = metafora (prázdná hlava), přirovnání (jako každý Benátčan), personifikace (duše nepřišli), apostrofa (při víře Kristově), eufemismus (stehýnko)
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-literární/obecně kulturní kontext = doba tvorby – 14.-16. století, renesance -další autoři = Dante Alighieri (Božská komedie), Francesco Petrarca (Sonety Lauře), Niccolò Machiavelli (Mandragora) kontext autorovy tvorby = italský spisovatel, renesanční básník a novelista -díla = Dekameron, Fiesolské nymfy, Dianin lov, Filocolo, Život Dantův“

HANA - DEN ŠESTÝ, PŘÍBĚH OSMÝ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -zařazení výňatku do kontextu díla – Den 6. příběh 8. -téma – Ciesca opovrhovala ostatními lidmi. -motivy – opovržení, upřímnost, zrcadlo, svátek, nenávisť -časoprostor – nelze určit čas, část příběhu se odehrává doma -kompozice – chronologie, členěno do odstavců -literární druh, žánr a forma – epika, novela, próza
	II. ČÁST -vypravěč – er – forma -postava – Ciesca – Frescova neteř, krásná, zlá, hloupá, namyšlená -vyprávěcí způsob – vyprávěcí -typy promluv – promluva vypravěče, přímá řeč, neoznačená přímá
	III. ČÁST - jazykové prostředky – knižní čeština, hodí se k tomuto typu textu -tropy a figury – personifikace (zamyšlení odvedlo, příběh se dotkl), hyperbola (kdyby pocházela z francouzských králů, bylo by té její domýšlivosti příliš), přirovnání (moudrá jako Šalamoun)
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	- literárněhistorický kontext – renesance, Itálie, 14. století -kontext autorovy tvorby – básník, zakladatel italské umělecké prózy, Milostná vidina, Život Dantův, La caccia di Diana -literární kulturní kontext – Francesco Petrarca (Sto sonetů Lauře), Dante Alighieri (Božská komedie)

VERONIKA - DEN PÁTÝ, PŘÍBĚH DRUHÝ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -Den pátý, příběh druhý -Téma: mladá láska s nástrahami -Motiv: člun, luk, král, pokus o sebevražda -Prostor: Lipari, Berbersko – město Susa, Čas: neznámý -Kompoziční výstavba: chronologicky, odstavce -Druh: epika, Žánr: novela, Forma: próza
	II. ČÁST -Vypravěč: erforma, vševědoucí -Martuccio: křesťan, chytrý, nenasytný -Vyprávěcí způsob: vypravování -Typy promluv: přímá řeč označena
	III. ČÁST -jazykové prostředky a jejich funkce = Spisovná čeština – knižní, archaismy -tropy a figury a jejich funkce = personifikace, metafora
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-Kontext autorovy tvorby – Giovanni Boccaccio - italský básník a novelista, směr - renesance, další dílo - Elegie o paní Fiamettě -Literární/obecně kulturní kontext: 14. století, Renesance - užívání života před smrtí, zájem o antiku, dlouhá souvětí -Události - morová epidemie, vznik renesance -Další osobnosti: Dante Alighieri – Božská komedie, Francesco Petrarca – Zpěvník

NELA - DEN PÁTÝ, PŘÍBĚH TŘETÍ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -zasazení výňatku do kontextu díla: den 5., příběh 3. -téma a motiv: láska, útěk, nebezpečí, útok, štěstí, svatba -časoprostor: před nedávnem, Řím, les -kompoziční výstavba: chronologicky, na více místech (v Římě, v lese, na zámku), členění do odstavců -literární druh a žánr: epika- novela, próza
	II. ČÁST -vypravěč: vševědoucí -postava: Pietro Boccamazza- zamilovaný, obětavý, odvážný, starostlivý, císařského původu -vyprávěcí způsoby: vypravovací (vypravování) -typy promluv: přímá i nepřímá řeč -veršová výstavba: není
	III. ČÁST -jazykové prostředky a jejich funkce ve výňatku: spisovná knižní čeština, hodí se k textu -tropy a figury a jejich funkce ve výňatku: metonymie- unášet svým koněm, přirovnání- hlava světa, tak jako je dnes ocasem
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-kontext autorovy tvorby: italský renesanční básník a novelista, považován za zakladatel italské umělecké prózy, díla: Milostná vidina, Rime, Teseida -literární / obecně kulturní kontext: nemanželská dcera královny Marie Aquinská (v díle Elegia di Madonna Fiammetta)

INGRID - DEN ???, PŘÍBĚH ???

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	<p>I. ČÁST</p> <ul style="list-style-type: none"> -Téma: Lanfordova cesta za bohatstvím -Motivy: Itálie, bohatství, obchod, moře -Časoprostor: pobřeží blízko Salerna, na moři, ostrov Korf, 14. století -Kompozice: chronologický, děj se odehrává na více místech, členěn do odstavců -Druh, Žánr a forma: epika, povídka, próza
	<p>II. ČÁST</p> <ul style="list-style-type: none"> -Vypravěč: erforma, vševědoucí -Postava: Landorfo Ruffolo – obchodník, bohatý ale touží po penězích, věřící, umí řídit loď -Vyprávěcí způsoby: vypravovací -Typy promluv: řeč vypravěče Veršová výstavba:
	<p>III. ČÁST</p> <ul style="list-style-type: none"> -Jazykové prostředky a jejich funkce: spisovná archaická čeština Tropy a jejich funkce: metafora (upadnout do neštěstí), personifikace (vítr udeřil), přirovnání (odnesla ho jako malé dítě) Figury:
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	<ul style="list-style-type: none"> -Literárně historický kontext: renesance, kritika církve, humanismus (láska a bohatství) -Kontext autorovy tvorby: Giovanni Boccaccio – italský spisovatel a básník, 14. století, Federigo's Falcon, Filocolo, Teseida -Podobní autoři: Dante Alighieri

IVANA R. - DEN PRVNÍ, PŘÍBĚH PRVNÍ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	<p>I. ČÁST</p> <ul style="list-style-type: none"> -zasazení výňatku do kontextu díla: den 1., příběh 1. -téma a motivy: lichvář, hřích, pozemské požitky, lež, nepodložené svatořečení -časoprostor: čas nelze přesně určit, místo Florencie -kompoziční výstavba: chronologie, členěno do odstavců -literární druh, žánr a forma: epika, próza, novela, humorná
	<p>II. ČÁST</p> <ul style="list-style-type: none"> -vypravěč: er-forma, vševědoucí -postava: Ser Ciapperello z Prata (Ciappelletto): notář, malé postavy, nebojí se Boha, hříšník, vychytralý -vyprávěcí způsoby: vyprávěcí -typy promluv: přímá řeč, řeč vypravěče
	<p>III. ČÁST</p> <ul style="list-style-type: none"> - jazykové prostředky a jejich funkce: knižní spisovná, autorovi se do textu hodila -tropy, figury a jejich funkce: metafora (lámat si hlavu), přirovnání (milovat jako pes hůl), eufemismus (odejít na onen svět), autorovi se do textu hodili, srozumitelné pojmenování dané situace (zvyk)
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	<ul style="list-style-type: none"> - kontext autorovi tvorby: italský renesanční básník a novelista, 1313-1375, vrcholné dílo, Život Dantův, Teseida, Fiesolské nymfy -literární / obecně kulturní kontext: renesance, 14.-16. st, Dante Alighieri (Božská komedie), Niccoló Machiavelli (Vladař), Francesco Petrarca (Sonety Lauře)

KATEŘINA - DEN DEVÁTÝ, PŘÍBĚH DRUHÝ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -zařazení výňatku do kontextu díla – Den 9. příběh 2. -téma – přistižení řeholnice s milencem -motivy – krása, vzplanutí, kalhoty, obavy, závist -časoprostor – nelze určit čas, příběh se odehrává v Lombardii v klášteře, část příběhu se odehrává v ložích -kompozice – chronologie, členěno do odstavců -literární druh, žánr a forma – epika, novela, próza
	II. ČÁST -vypravěč – er – forma -postava – Isabetta – řeholnice (původem šlechtické krve) - krásná, zamilovaná, nic netušící, co na ni chystají -vyprávěcí způsob – vyprávěcí -typy promluv – promluva vypravěče, přímá řeč
	III. ČÁST -jazykové prostředky – knižní čeština a některé archaické výrazy (hodí se k tomuto typu textu) -tropy a figury a jejich funkce – personifikace (potrestá je osud, nadešla chvíle), synekdocha (houf hlídal), metafora (ctihodná matka)
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-literárněhistorický kontext – renesance, Itálie, 14. století kontext autorovy tvorby – italský renesanční básník, novelista, zakladatel italské umělecké prózy, překladatel, povídkář, diplomat, La caccia di Diana, Teseida, Milostná vidina, Život Dantův -literární kulturní kontext – Francesco Petrarca (Sto sonetů Lauře), Dante Alighieri (Božská komedie)

TEREZA P. - DEN ČTVRTÝ, PŘÍBĚH PRVNÍ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -Zasazení výňatku do kontextu díla = Den 4. příběh 1. -Téma = Odhalení tajné lásky, motiv = zakázaná láska, touha, tajemství, smrt -Časoprostor = 14. století, Florencie -Kompoziční výstavba = chronologická, členěno do odstavců, příběh se odehrává na čtyřech místech -Literární druh, žánr, forma = epika, novela, próza
	II. ČÁST -Vypravěč = er-forma, vševědoucí vypravěč -Postavy-Guiscard – sloužící Tankréda. Velmi nízko postavený, ale velmi schopný mladík. Ghismonda – mladá, smělá a moudrá dívka s překrásnou postavou i tváří toužící po lásce Guiscarda. Tankréd – lidumilný kníže dobré povahy, na druhou stranu krutý - nechal zabít Guiscarda, nadevše miloval svou jedinou dceru. -Vyprávěcí způsoby = vypravování -Typy promluv = přímá řeč označená, pásmo vypravěče
	III. ČÁST -Jazykové prostředky a jejich funkce ve výňatku = -spisovná knižní čeština -do textu z této doby se knižní výrazy i spisovná mluva hodí nejvíce -Tropy a figury a jejich funkce ve výňatku = metafory (překročila věk, připadla na myšlenku...), personifikace (duše šla provázet...) Jsou v životě běžně využívány a běžně se jimi vyjadřujeme, proto jsou využity i v tomto textu.
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-Kontext autorovy tvorby: Italský renesanční básník a prozaik -Považován za zakladatele umělecké prózy -Dílo-Život Dantův, Milostná vidina, Teseida -Literární/obecně kulturní kontext: Tvoří v období renesance (14.-16. století) - lidé začali upřednostňovat pozemský život. Už není tolik důležitá církev. Díla se přestávají psát latinsky. Namísto toho národními jazyky. -Další autoři této doby-Dante Alighieri (Božská komedie), Francesco Petrarca (Zpěvník)

DENIS - DEN DRUHÝ, PŘÍBĚH ŠESTÝ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -Téma = návrat ztracených synů k matce a otcí, motivy = láska, matka, smrt, povstání, vězení, shledání, odloučení -Kompozice = chronologicky, 4 místa (Sicílie, Janov, Lunigiana, ostrov) -Druh, žánr a forma = epika, novela, próza
	II. ČÁST -Vypravěč = er-forma, vševědoucí -Postava = Currado – šlechtic z markrabského rodu Malespiny, hrdý, unáhlený, vychytralý, ochotný -Vyprávěcí způsoby = vypravování -Typy promluv = označená přímá řeč, pásmo vypravěče
	III. ČÁST - Jazykové prostředky a jejich funkce = spisovná knižní čeština – volba překladatele, zapadá do kontextu autorovy tvorby, umocňuje emoce Tropy a figury a jejich funkce = personifikace („těžké a bolestné jsou zásahy štěstěny“, „vždy zburcují naše mysl, jež snadno usínají při jejich lichotkách“), metonymie („jenž držel vládu ostrova ve svých rukou“, „padl jí náhodou do oka Giannotto a ona jemu a brzy nato se jeden do druhého přehoroucně zamilovali“), přirovnání („smrčí mláďata neodmítla tuto službu a sála jako by sála matku“), synekdocha („nestal se na stará kolena vrahem své dcery“), anafora („ani touha po moci, ani touha po penězích, ani žádný jiný důvod mě, Currado, nenabádal k tomu, abych kladl zrádné nástrahy tvému životu či tvým věcem“); přidávají na autenticitě dvorským dialogů, kdy hovoří vysoce postavení lidé; mnohé tropy jsou běžné i v dnešní komunikaci, proto také přibližují příběh dnešnímu čtenáři
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-Literárně historický kontext = období renesance, 14. století – Itálie (Florence) -Kontext autorovy tvorby = básník a novelista; Fiesolské nymfy, Život Dantův, O příbězích slavných mužů, Francesco Petrarca (Sonety Lauře), Dante Alighieri (Božská komedie)-literární kulturní kontext – Francesco Petrarca (Sto sonetů Lauře), Dante Alighieri (Božská komedie)

ZUZANA - DEN OSMÝ, PŘÍBĚH ŠESTÝ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -Den 8 příběh 6 -Téma = příběh o oklamání, Motiv = lest, oklamání, sousedé, prase -Časoprostor = prosinec -Kompozice = chronologická, jedno místo (statek) -Literární druh, žánr a forma = epika, novela, próza
	II. ČÁST -Vypravěč = er-forma -Postava = Calandrin = ženatý, pyšný, vymýšlí si, lakomý -Vyprávěcí způsoby = vyprávěcí -Typy promluv = označená přímá řeč
	III. ČÁST - Jazykové prostředky a jejich funkce = spisovná hovorová Tropy a figury jejich funkce = metafora (žertů až po krk)
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-Literárně/obecně kulturní kontext = 14. století -Kontext autorovy tvorby = italský renesanční básník, spisovatel a novelista, považován za zakladatele italské umělecké prózy, La caccia di Diana, Rime, Fiesolské nymfy Aldo Busi = 1990 přeložil Dekameron do „současné“ italštiny

MARTIN - DEN ???, PŘÍBĚH ???

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST - Zasazení výňatku do kontextu díla: den šestý, příběh čtvrtý -Téma: příběh o pohotové myslí a náhodě -Motivy: lov, večere, láska, lež, jeřáb, spící -Čas: nedá se určit přesně, v rozmezí dvou dnů / Prostor: u Chichibia v Benátkách, u Currada, na břehu řeky -Kompozice: chronologická -Druh: epika -Žánr: povídka -Forma: poezie
	II. ČÁST -Vypravěč: er forma -Postavy: Chichibio: kuchař z Benátek, lhář, zamilován do Brunetty Brunetta: venkovanka, lehce rozhněvatelná Currado Gianfigliani: urozený, štědrý, žije po rytířsku, záliba ve psech a ptácích, ohleduplný, má smysl pro humor -Vyprávěcí způsob: vypravování -Typy promluv: pásmo vypravěče a dialog
	III. ČÁST -Literárně historický kontext =
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	

NATÁLIE - DEN TŘETÍ, PŘÍBĚH TŘETÍ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -zasazení výňatku do kontextu: Den třetí příběh třetí -téma a motiv: vyprávění příběhu, zamilování a touha -časoprostor: Kdy přesně nelze určit, v nějakém městečku, jehož název nebyl zmíněn -kompoziční výstavba: nejprve se popisuje situace vypravěče, který pak začne vyprávět příběh, který se odehrává v neznámém městečku. Text je členěn na odstavce -literární druh a žánr: epika - děj, novela formou prózy - psané ve větách
	II. ČÁST -Vypravěč/lyrický subjekt: Vypravěčem je žena jménem Filomena. Je nad postavami. Vypráví příběh lidí, které ona sama zná, ale jejich jména neprozradila. -Postava: Čacký muž - muž středního věku, vysoký a pohledný, slušně oblíkaný, vychytrlý a šarmatní -Vyprávěcí způsoby: vypravování -Typy promluv: označená přímá řeč
	III. ČÁST -Jazykové prostředky a jejich funkce ve výňatku: archaismy - almužna - výplata/vysloužené peníze/peněžný dar, načež, hněvivě, cívky, vohlice a mykladla -Tropy a figury a jejich funkce ve výňatku: příroda obdařila a ozobila – personifikace, milovat někoho víc než svůj život - přirovnání, celou dobu ho vodila za nos – metafora, mít tolik váček, že bych ho mohla jimi zadusit - přirovnání
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-Kontext autorovy tvorby: Giovanni Boccaccio - italský a renesanční spisovatel.Mezi jeho další díla patří Fiesolské nymfy, Život Dantův nebo Milostná vidina -literární/obecně kulturní kontext: další renesanční spisovatelé byli např. Francesco Petrarca – Sonety Lauře, Francois Villon – U pramene jsem a žízni hynu

TOMÁŠ - DEN DESÁTÝ, PŘÍBĚH PRVNÍ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -zasazení výňatku do kontextu díla – je to samostatné dílo, které je součástí souboru děl rozdělených po 10 příbězích do 10 dnů -téma a motiv – O španělském králi, který se potýká s nepřízní osudu / osud, bohatství, král, rytíř, -časoprostor – psáno chronologicky, odehrává se to na dvoře španělského krále -kompoziční výstavba – psáno chronologicky v odstavcích -literární druh a žánr – epika a novela
	II. ČÁST -vypravěč / lyrický subjekt – ER-forma -postava – podkoní, španělský král, Messer Ruggieri - bohatý, velkodušný, chrabrý rytíř -vyprávěcí způsoby – vypravování -typy promluv - je zde pásmo vypravěče, neobsahuje přímou řeč -veršová výstavba – zde není
	III. ČÁST -jazykové prostředky a jejich funkce ve výňatku – spisovná čeština – je vhodná pro tento typ díla -tropy a figury a jejich funkce ve výňatku – metafora – („jako je slunce ozdobou a okrasou celé oblohy“), personifikace – („Povím vám o ní tedy jeden drobný příběh, protože je po mém soudu veselý“), synekdocha – („jako je slunce ozdobou a okrasou celé oblohy“), přirovnání – („jsi zrovna taková jako pán“), metonymie – („zlehčuje jeho pověst“), oxymóron – („ač vám věřím i bez důkazů“),
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-kontext autorovy tvorby – Giovanni Boccaccio – jeho díly jsou například Dekameron, Fiesolské nymfy, Milostná vidina, Teseida, Život Dantův, O příbězích slavných mužů, nebo Elegia di Madonna Fiammetta -literární / obecně kulturní kontext – tvořil v období renesance a to převážně básně a novely

KAMILA - DEN TŘETÍ, PŘÍBĚH PRVNÍ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -zasazení výňatku do kontextu díla: povídka z Dekameronu, 3. den a 1. příběh -téma: Masetto, motiv: lest, chtivost, rozkoš, jeptišky, zahradník, sobeckost -časoprostor: rodné město hlavního hrdiny, v klášteře, zahradě, cela abatyšě -kompoziční výstavba: chronologie, retrospektiva -literární druh, žánr a forma: próza, epika, povídka
	II. ČÁST -vypravěč: autorský vypravěč, nehodnotí postavy -postava: pilný, vychytralý, mladý, statný, silný -vyprávěcí způsoby: er-forma, dialogy -typy promluv: řeč vypravěče, dialog, přímá řeč (např. řekl mu: „To jsi tedy udělal dobře...“), nepřímá řeč
	III. ČÁST -jazykové prostředky a jejich funkce: spisovný jazyk, použití nespisovné češtiny pro větší autenticitu textu v přímé řeči, archaismy (např. slul), knižní výrazy -tropy a figury a jejich funkce : metafora (hlava kláštera), hyperbola (je na tisíc způsobů)
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-literárně historický kontext: renesance, 14. století, Itálie (Florence) -kontext autorovy tvorby: (Giovanni Boccaccio) životopisec, básník, novelista, Ital, Fiesolské nymfy, Milostná vidina, O příbězích slavných mužů -IT= Dante Alighieri – Božská komedie (veršovaný duchovní epos), Francesco Petrarca – Zpěvník (Sonety Lauře) -FR = Francois Villon (Malý testament, Velký testament), Francois Rabelais (Gargatua a Pantagruel) -ANGL = Geoffery Chaucer (Povídky canterburské) -ŠPA = Miguel Cervantes (Důmyslný rytíř Don Quijote de la Mancha)

IVANA H. - DEN DEVÁTÝ, PŘÍBĚH PRVNÍ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -Zasazení výňatku do kontextu díla – den 9., příběh 1. Téma – zkouška lásky -Motivy – neopětovaná láska, nápadníci, zkouška, hřbitov, mrtvola -Časoprostor – Itálie, venkov, nedaleko Florencie 1348 – renesance; samotný příběh: hřbitov, v domě paní Francescy, noc -Kompozice – retrospektivní (samotný příběh – chronologický) -Druh a žánr a forma – epika, novela, próza
	II. ČÁST -Vypravěč – ich-forma (začátek), er-forma (samotný příběh), vševěd -Postava – paní Francesca (Francesca de'Lazzari): vdova, vychytralá, urozená -Vyprávěcí způsoby – vypravovací -Typy promluv – pásmo vypravěče, pásmo postav, přímá řeč, nevlastní přímá řeč
	III. ČÁST -Jazykové prostředky a jejich funkce – spisovná (knižní) středověká italština (přeloženo do češtiny); použití pro dokázání, že italština je jazykem pro „vysoké“ žánry – obrácený slovosled (mrtvolu Scannadiovu), archaická slova (psanec, umrlec) Tropy – metafora (pole vyprávění, síla lásky), přirovnání (leže jako mrtvý), epiteton (tmavá a temná noc), dysfemismus (hlupec)
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-Kontext autorovy tvorby – vrcholné dílo, italský povídkář, básník, diplomat, překladatel, životopisec, mytograf a spisovatel, Elegia di Madonna Fiammetta, Fiesolské nymfy, Život Dantův -Literární kulturní kontext – polovina 14. století, renesance, středověk -Francesco Petrarca (Zpěvník), Dante Alighieri (Božská komedie)

JAN - DEN PRVNÍ, PŘÍBĚH OSMÝ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -zasazení výňatku do kontextu díla: Dekameron Den první, příběh osmý -téma a motiv: téma: Italský Janov, lidské vlastnosti a vztahy, motiv: bohatství, lakotnost, pomoc -časoprostor: hezky dávno , Itálie - Janov -kompoziční výstavba: rámcová, členění do odstavců, příběh se odehrává na jednom místě. -literární druh a žánr: epika a novela
	II. ČÁST -vypravěč / lyrický subjekt: vypravěč, er-forma -postava: Ermino de Grimaldi: bohatý, lakotný, v hloubi duše štedrý, napravitelný -vyprávěcí způsoby: vyprávěcí -typy promluv: nepřímá řeč a označená přímá řeč -veršová výstavba: není
	III. ČÁST -jazykové prostředky a jejich funkce ve výňatku: spisovná i knižní čeština -tropy a figury a jejich funkce ve výňatku: Metonymie: rozveselovat dvůr Metafora: v kalu neřesti
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-kontext autorovy tvorby: Italská renesanční tvorba, novely a prózy, vrcholné dílo -literární / obecně kulturní kontext: 14. století: Dante Alighieri - Božská komedie, Francesco Petrarca - Secretum, Francois Villon - Závěť

PATRICIE - DEN ČTVRTÝ, PŘÍBĚH TŘETÍ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -Téma: vraždy ze žárlivosti -Motiv: žárlivost, vražda, milenci, podvod -Čas: Neznámý -Prostor: Kréta, Rhodos -Kompoziční výstavba: chronologicky, odstavce -Druh: epika, Žánr: novela, Forma: próza
	II. ČÁST -Vypravěč: er-forma, vševědoucí -Ninetta: Podezřivavá, pomstychtivá -Vyprávěcí způsob: vypravování -Typy promluv: označená přímá řeč
	III. ČÁST -Jazykové prostředky a jejich funkce: spisovná čeština – knižní, archaismy Tropy a figury a jejich funkce: metafora, personifikace, inverze
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-Kontext autorovy tvorby – Giovanni Boccaccio - italský spisovatel, směr - renesance, další dílo - The filocolo -Literární/obecně kulturní kontext: 14. století Renesance - zájem o antiku, dlouhá souvěť, užívání života Události: vznik renesance Další osobnosti: Miguel de Cervantes- Důmyslný rytíř Don Quijote de la Mancha, Francesco Petrarca – Secretum

ANETA - DEN PRVNÍ, PŘÍBĚH DEVÁTÝ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -zasazení výňatku do kontextu díla: Den První příběh 9. -téma: Změna kyperského krále díky posměšku gaskoňské paní. -motiv: gaskoňská paní, kyperský král, slaboch, muž, zlosynové -časoprostor: Po dobytí Svaté země Gottfriedem z Bouillonu, na Kypru, na místě, kde sídlí král -kompoziční výstavba: rámcová kompozice, hlavní příběh-chronologický, členěno do odstavců, 1 místo -literární druh, žánr a forma: epika, novela, próza
	II. ČÁST -vypravěč/lyrický subjekt: er-forma, vševědoucí, mluví i postavy -postava: kyperský král: malodušný, liknavý, netečný, málo rázný, nespravedlivý, po uvědomění: spravedlivý a přísný -gaskoňská paní: citlivá, vychytralá, mazaná -vyprávěcí způsoby: vypravovací -typy promluv: převážně nepřímá řeč, označená přímá řeč -řeč vypravěče i postav -veršový výstavba: Není zde obsažena
	III. ČÁST -jazykové prostředky a jejich funkce ve výňatku: spisovná i knižní čeština tropy a figury a jejich funkce ve výňatku: metafora (proti cti jeho koruny)
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-kontext autorovy tvorby: Italský renesanční básník, novelista a prozaik. Získal nadšení pro humanismus. Díla: Fiesolské nymfy, Život Dantův, Milostná vidina -literární/ obecně kulturní kontext: 14. století, Francesco Petrarca (Canzoniere), Dante Aligheri (Božská komedie), Francois Villon (Závěť)

LUCIE H. - DEN ČTVRTÝ, PŘÍBĚH OSMÝ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -zasazení výňatku do kontextu díla: den čtvrtý, příběh osmý -téma a motivy: nešťastná láska, peníze, snatek, smrt -časoprostor: Florencie, čas nelze z textu určit -kompoziční výstavba: chronologický děj, členěný do odstavců -literární druh, žánr a forma: epika, novela, próza
	II. ČÁST -vypravěč: er-forma, vševědoucí -postava: Girolamo - mladý, bohatý, zamilovaný do Salvestry, dva roky pobýval v Paříži, zemřel kvůli neopětované lásce -vyprávěcí způsoby: vyprávěcí -typy promluv: řeč vypravěče, přímá řeč, nepřímá řeč
	III. ČÁST -jazykové prostředky a jejich funkce: spisovný jazyk, použití nespisovné češtiny pro větší autenticitu textu v přímé řeči, archaismy (např. slul), knižní výrazy -tropy a figury a jejich funkce : metafora (hlava kláštera), hyperbola (je na tisíc způsobů)
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-kontext autorovi tvorby: italský povídkář básník, diplomat, překladatel spisovatel, životopisec, zakladatel italské umělecké prózy, první životopisec Danteho, vrcholné období 50. léta 14. stol., díla Dianin lov, Milostný sen, Fiammetta, Život Dantův

NIKOL - DEN PRVNÍ, PŘÍBĚH DEVÁTÝ

ANALÝZA UMĚLECKÉHO TEXTU	I. ČÁST -téma = procházka, vyprávění příběhu, motivy = koně, šlechtici, paní, cesta, rytíř -časoprostor = středověk, na venkově -kompoziční výstavba = chronologicky -literární druh, žánr a forma = epika, novela, próza
	II. ČÁST -vypravěč = er-forma postava = paní Oretta – netrpělivá, rytíř – popletený, neobratně vypráví vyprávěcí způsoby = vypravovací typy promluv = přímé, pásmo vypravěče
	III. ČÁST -jazykové prostředky a jejich funkce = spisovná čeština, hodí se k tomuto typu textu -topy a figury a jejich funkce : přirovnání (jako jsou za jasných nocí ozdobou), metafora (seslaná nebesy, pravý čas, smrt na jazyku)
LITERÁRNĚHISTORICKÝ KONTEXT	-kontext autorovy tvorby = Giovanni Boccaccio – italský renesanční básník, novelista, považován za zakladatele italské umělecké prózy -Fiesolské nymfy, Smrt, Mládí -Obecně kulturní kontext = působení 14. století, Itálie